

LBRIS

We know
books

Marcus Sedgwick

Scream Sea

ELF GIRL and RAVEN BOY

Marea Urletelor

BĂIATUL-CORB ȘI FATA-SPIRIDUȘ

Volumul 3

Ediție bilingvă

Ilustrații de Pete Williamson

Traducere din limba engleză
de Oana Badea

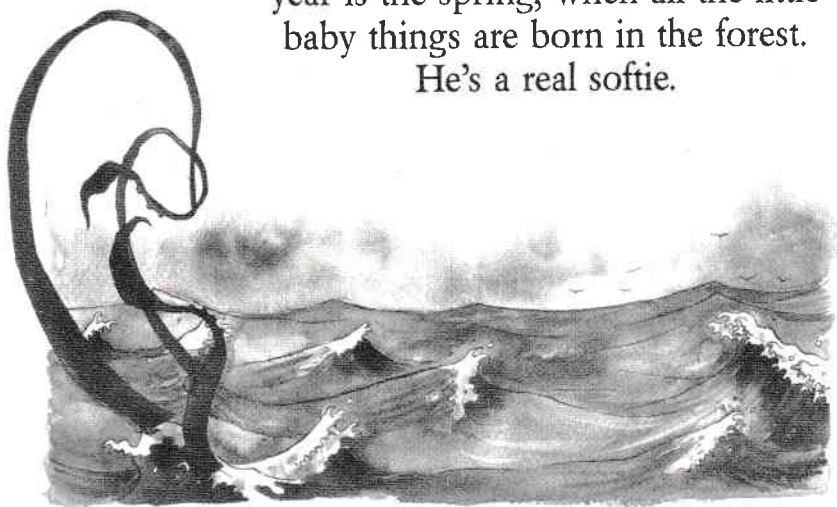

Booklet
fiction

2020

One

Raven Boy's favourite time of the year is the spring, when all the little baby things are born in the forest.
He's a real softie.

This isn't funny,' said Elf Girl.

Raven Boy didn't say anything. He was too hungry and too cross to even bother replying.

They were lying on a hot beach, staring out to sea.

Some people do that sort of thing for a good time, but Elf Girl and Raven Boy were having the exact opposite of a good time.

Unu

Anotimpul preferat al Băiatului-Corb
e primăvara, când se nasc toți puii din
pădure. E tare sentimental.

— Nu e deloc amuzant, a spus Fata-Spiriduș.

Băiatul-Corb n-a scos o vorbă. Oricum îi era prea foame și era prea nervos ca să se mai deranjeze să îi răspundă.

Stăteau întinși pe o plajă încinsă, holbându-se la mare.

Unii fac asta ca să se distreze, dar lor numai de distracție nu le ardea.

Rat was curled up on Raven Boy's head, asleep, too hot and bothered to keep his eyes open.

'I said, this isn't funny,' Elf Girl said again. She didn't like being ignored.

'I heard you the first time,' muttered Raven Boy.

'Well?' asked Elf Girl.

'Well what?'

'Well, what do you have to say?'

'About what?'

'About what I said.'

'You didn't say anything.'

'Yes, I did!' snapped

Elf Girl. Her ears were getting pink but Raven

Boy was too fed up to worry about Elf Girl's ears. He'd

learned by now that the pinker they got, the crosser she was, but right now

pink ears were the last thing on his mind.

'Nothing sensible,' he said.

'Nothing sensible?' Elf Girl said, sounding confused.

'Yes, you didn't say anything sensible. And anyway, this is a really bad conversation. In fact, it's barely a conversation at all. It's just a bunch of words.'

Șobolan dormea cuibărit pe capul Băiatului-Corb. Îi era prea cald ca să mai poată ține ochii deschiși.

— Am spus că nu e deloc amuzant, a repetat Fata-Spiriduș.

Nu îi plăcea să fie ignorată.

— Te-am auzit de prima dată, a mormăit Băiatul-Corb.

— Păi și?

— Păi și ce?

— Păi și ce ai de spus?

— Despre ce?

— Despre ce am zis.

— Nu ai zis nimic.

— Ba am zis! s-a rățoit Fata-Spiriduș.

Urechile începeau să i se facă roz, dar Băiatul-Corb era prea supărat ca să-și mai bată capul cu asta. Se obișnuise deja: cu cât urechile ei deveneau mai roz, cu atât era mai supărată, dar acum, asta era chiar ultima lui grijă.

— Nimic de luat în seamă, a zis el.

— Nimic de luat în seamă? a întrebat Fata-Spiriduș nedumerită.

— Da, nu ai spus nimic de luat în seamă. Oricum, e o discuție foarte nereușită. De fapt, nici măcar nu e o discuție. Sunt doar niște cuvinte aruncate acolo.

Elf Girl was so cross that she stood up, and put her hands on her hips. Her ears were glowing.

Raven Boy didn't say anything.

'Are you ignoring me?' demanded Elf Girl.

Rat opened an eye, and just in case, decided to slink off the top of Raven Boy's head. He skittered over to some long sea grass and poked his nose out.

Raven Boy folded his arms and stared at the sea even harder than before.

'I won't let you ignore me,' squealed Elf Girl.

She stamped her foot and her ears almost blew off the side of her head. She looked fit to burst.

'I said, you're not going to ignore me!'

Raven Boy still said nothing. Rat shut his eyes tight.

Elf Girl threw herself at Raven Boy and began to punch and kick him all at once.

'Ow!' wailed Raven Boy. 'Stop it, you're tickling . . . I . . . Ow! Hey, that hurts!'

No, don't do . . . Ow!

Fata-Spiriduș era atât de mândră, încât s-a ridicat în picioare și și-a pus mâinile în șold. Îi scânteiau urechile.

Băiatul-Corb nu a spus nimic.

— Mă ignori? a zis Fata-Spiriduș.

Șobolan a deschis un ochi și, pentru orice eventualitate, s-a hotărât să se dea jos din capul Băiatului-Corb. S-a furișat rapid până la un smoc înalt de iarbă de mare și a scos doar botul la vedere.

Băiatul-Corb și-a încrucișat brațele și s-a uitat și mai hotărât la mare.

— Nu o să te las să mă ignori, a chițăit Fata-Spiriduș.

A bătut din picior, iar urechile ei mai aveau puțin și își luau zborul. Părea să clocotească de furie.

— Am zis că nu ai cum să mă ignori!

Băiatul-Corb nici acum nu a zis nimic. Șobolan a strâns din ochi.

Fata-Spiriduș s-a năpustit asupra Băiatului-Corb și a început să îi care pumni și picioare.

— Au! a început să se vaite Băiatul-Corb. Stai, mă gâdili... Stai... Au! Hei, mă doare! Nu, nu mă...

He wriggled free and got to his feet.

‘What has got into you?’ he demanded.

‘What do you think, Bird Brain?’

‘I’ll pretend I didn’t hear that,’ said Raven Boy.

‘Pretend all you want,’ said Elf Girl. ‘You are a Bird Brain! What have we been doing? Walking along this beach for days! With nothing to eat!’

‘We had that sea cabbage sandwich.’

‘Two days ago!’ screeched Elf Girl. ‘And it wouldn’t have fed a dormouse! Let alone two starving people and a greedy rat!’

Rat stuck his head up and squeaked as if he’d been insulted.

‘That’s not fair!’ said Raven Boy. ‘He’s got just as much right to eat as we have.’

‘You know,’ said Elf Girl, with an evil glint in her eye, ‘there are places where they don’t keep rats as pets. There are places where they eat them!’

Rat squeaked even louder.

‘Right! That does it!’ roared Raven Boy, and he jumped on Elf Girl and they rolled around on the sand, pinching and biting and generally behaving very, very badly.

‘Stupid Bird Beak!’ cried Elf Girl.

‘Pointy-eared freak!’ snarled Raven Boy.

They fought for a long time, and only stopped fighting when they got tired.

They both lay on their backs, staring into the sky, listening to the sound of the waves on the shore.

‘I’m sorry,’ said Elf Girl, finally.

Raven Boy turned onto his side and looked at her.

A reușit să scape din ghearele ei și s-a ridicat în picioare.

— Ce te-a apucat?

— Tu ce crezi, Creier-de-Pasăre?

— O să mă prefac că nu te-am auzit, a zis Băiatul-Corb.

— Prefă-te cât vrei. Tot Creier-de-Pasăre ești! Ce facem de câteva zile încoace? Ne plimbăm pe plaja asta! Și nu avem nimic de mâncare!

— Am mâncat sendvișul ăla cu varză de mare.

— Acum două zile! a urlat Fata-Spiriduș. Și nu s-ar fi săturat nici un șoricel din el! Ce să mai zic de doi oameni înfometați și un șobolan lacom?

Șobolan a scos capul dintre firele de iarbă și a chițăit, de parcă ar fi fost insultat.

— Nu-i corect! a ripostat Băiatul-Corb. Are tot dreptul să mănânce, la fel ca noi.

— Știi ceva? a spus Fata-Spiriduș, cu ochii scânteindu-i de răutate. Există locuri unde șobolanii nu sunt ținuti ca animale de companie. Există locuri unde șobolanii se mănâncă!

Șobolan a chițăit și mai tare.

— Gata! Ai întrecut măsura! a strigat Băiatul-Corb.

S-a năpustit asupra ei și au început să se rostogolească prin nisip, ciupindu-se și mușcându-se și, într-un cuvânt, purtându-se foarte, foarte urât.

— Cioc-de-Pasăre nătărău! a țipat Fata-Spiriduș.

— Bazaconie cu urechi ascuțite! a mârâit Băiatul-Corb.

S-au bătut multă vreme, oprindu-se abia după ce au obosit.

Stăteau amândoi întinși pe spate, uitându-se la cer și ascultând sunetul valurilor ce se loveau de țărm.

— Îmi pare rău, a zis Fata-Spiriduș în cele din urmă.

Băiatul-Corb s-a întors pe o parte și s-a uitat la ea.

'So am I,' he said. 'This is all so hard.'

'Saving the world?'

'Yes,' he said, nodding. 'We still have so much to do and such a long way to go. We don't know what the Singing Sword is, or the Tears of the Moon. We don't know where they are either. All we do know is that we have to cross that sea to find the Goblin King, and that we need the Sword and the Tears to defeat him.'

'And,' added Elf Girl, 'we've got no food, and no money to buy any. All we have is a stupid bow and three little magic wands that can only be used once each.'

They'd found six of these magic wands in the wizard's castle, high in the Monster Mountains. They'd already used the first three to zap Bob and Bert and Cedric, the three hungry trolls who'd followed them all the way from Fright Forest. They might still be on their trail, even though Elf Girl had set their bottoms alight with the wands. Trolls, as everyone knows, are mean and warty and ugly and these three were intent on putting Elf Girl and Raven Boy in their cooking pot.

'Oh, Raven Boy, it's impossible. We'll never do it!'

Raven Boy didn't have the heart to disagree with her.

'You didn't mean that, did you?' he said instead. 'About Rat?'

'No,' said Elf Girl. Her cheeks went pink as she remembered what she'd said. 'I'm sorry, I shouldn't have said it.'

'You should say sorry to him,' said Raven Boy, gently.

'Yes, I suppose I should . . . Only, where is he?'

Raven Boy looked around. He stood up.

'Rat?' he called. 'Rat! Where are you?' Elf Girl stood up too and they hunted around in the sea grass, calling out to Rat to stop hiding, but he was nowhere to be seen.

— Și mie, a spus el. E tare greu.

— Să salvezi lumea?

— Da, a încuviințat el din cap. Mai avem atâtea de făcut și o cale atât de lungă de bătut! Nu știm ce-i Sabia Cântătoare, nici Lacrimile Lunii. Și nici unde să le găsim. Știm doar că trebuie să traversăm marea asta ca să-l găsim pe Regele Orc și că avem nevoie de Sabie și de Lacrimi ca să-l înfrângem.

— În plus, a adăugat Fata-Spiriduș, nu avem mâncare, și nici bani să cumpărăm. Avem doar un arc idiot și trei baghete magice în miniatură, de unică folosință.

Găsiseră șase astfel de baghete magice în castelul vrăjitorului din Munții Monștrilor. Folosiseră deja trei ca să scape de Bob, Bert și Cedric, cei trei troli hămesiți care îi urmăriseră încă din Pădurea Spaimelor. Poate că încă erau pe urmele lor, chiar dacă Fata-Spiriduș le pârliise fundul cu baghetele. După cum știe toată lumea, trolii sunt răi, urâți și plini de negi, iar aceștia trei erau hotărâți să îi gătească pe Fata-Spiriduș și Băiatul-Corb în cazanul lor.

— Băiatule-Corb, e imposibil. N-o să reușim niciodată!

Băiatul-Corb nu putea să o contrazică.

— N-ai vorbit serios, nu-i așa? a schimbat el subiectul. Când ai spus chestia aia despre Șobolan.

— Nu, a zis Fata-Spiriduș și i s-au înroșit obrajii când și-a adus aminte ce spusese. Scuze, nu ar fi trebuit să spun lucrurile alea.

— Ar trebui să-i ceri lui scuze, a îndemnat-o Băiatul-Corb cu delicatețe.

— Da, așa cred... Dar unde e?

Băiatul-Corb s-a uitat în jur. S-a ridicat în picioare.

— Șobolan? a strigat el. Șobolan! Unde ești?

S-a ridicat și Fata-Spiriduș și au început să scormonească prin iarba de mare, rugându-l pe Șobolan să nu se mai ascundă, dar Șobolan nu se vedea nicăieri.